ЗОРНИЦА

СЕДМИЧЕНЪ ВѢСТНИКЪ.

Зорница ся издава всякой Четвьртъкъ. Цѣна-та за еднѫ годинѫ е едно бѣло меджидіе и половина, а за шесть мѣсеца три четвьрти отъ бѣло меджидіе. Спомоществованія-та трѣбва всякога да сѫ прѣдплатены и да ся испращатъ въ полицѫ, въ групъ, или въ пощенскы тимбры (пулове), Нѣмскы, Прускы, Рускы и Францускы, на Редакторъ-тъ у Американъ Ханъ въ Цариградъ. Извѣстія ся вмѣстяватъ по 2 гр. на редъ-тъ.

Година 3. **ЦАРИГРАДЪ, ЧЕТВЬРТЪКЪ, 15 ЮНІЙ 1878.** **Ерой 24.**

ИЗВѢСТІЕ.

Извѣстявамы на онѣзи отъ спомоществователи-тѣ си които ни сѫ прѣдплатили само за 6 мѣсецы че врѣме-то на тѣхны-тѣ спомоществованія ся свршва на край-тъ на Юнія, и че ный не ще можемъ да имъ пращамы вѣстницы-тѣ имъ слѣдъ това врѣме ако не ни прѣдплатятъ и за другы-тѣ 6 мѣсецы на годинѫ-тѫ.

Цѣна-та за 6-тѣ мѣсецы ще бѫде три четвьрти отъ бѣло меджидіе. Кайме не ни е пріето.

ИСТОРІЯ-ТА НА ЕВРЕЙСКЫЙ КАНОНЪ.

Пророческы-тѣ книгы.

Обыкновенна-та Еврейска дума за *Пророкъ*, *Наби*, произведена отъ единъ глаголъ който значи *да извира* като отъ изворъ, означава человѣкъ който неволно излива духовны истины подъ божественно вліяніе, или, по-просто, человѣкъ отъ когото извиратъ словеса. Двѣ другы Еврейскы думы за пророкъ значатъ *гледачъ*. Седмдесеть-тѣ прѣводители, които прѣведохѫ на Грьцкы В. Завѣтъ, употрѣбяватъ за думѫ-тѫ пророкъ *профитисъ*, съ което ся разумѣва человѣкъ който говори за Бога като тълкува неговѫ-тѫ волѭ на человѣцы-тѣ. Пророци-тѣ сѫ имали не само да прѣдказватъ бѫдѫщы събытія, но и да тълкуватъ и да обясняватъ тайнственный-тъ смыслъ на божественны-тѣ истины по непосрѣдственно освѣтленіе отъ Духъ-тъ Божій.

Най-напрѣдъ Еврен-тѣ сѫ ся поучавали въ духовны работы отъ священство-то, комуто е было въвѣрено и поученіе-то на дѣца-та. Тѣзи службы священници-тѣ вьршили вѣрно за повече отъ сто годины откакъ законъ-тъ ся даде на Синайскѫ-тѫ горѫ; но въ врѣме-то на Сѫдіи-тѣ священници-тѣ прѣнебрегнѫли высокы-тѣ си длъжности и народъ-тъ не виждалъ вече никаквѫ ползѫ отъ тѣхъ. По тѫзи причинѫ Господь въздигнѫлъ единъ новъ редъ служители, спр. Пророцы-тѣ. Самуилъ, единъ отъ Левиты-тѣ и който вѣроятно е былъ самси священникъ, ся избралъ да прѣобразува священническѫ-тѫ службѫ и да приготви за пророцы-тѣ едно вліятелно положеніе между народъ-тъ. Както Моисей е былъ великъ законодатель и основатель на священство-то, така сѫщо и Самуилъ е былъ великъ религіозенъ прѣобразователь и образователь на Пророческый-тъ орденъ. Не трѣбва да мыслимъ че Самуилъ е установилъ пророческый-тъ орденъ като нѣщо ново, защото начала-та за пророческый-тъ и за царскый-тъ орденъ ся намиратъ въ Законъ-тъ, който Моисей даде на Израиляны-тѣ, но тѣзи начала още не бѣхѫ ся развили, защото до тогава нѣмаше нужда отъ тѣхъ. Названіе-то *пророкъ* ся е употрѣбявало даже прѣди да ся даде законъ-тъ на Синайскѫ-тѫ горѫ. Авраамъ ся нарича пророкъ, може-бы защото като Божій пріятель, Богъ му е открылъ волѭ-тѫ си. Въ сѫщій-тъ смыслъ дума-та пророкъ ся приспособява и на Патріарсы-тѣ въобще. Моисей е былъ пророкъ въ единъ много по-точенъ смыслъ на думѫ-тѫ, защото той откры на народъ-тъ Божіѭ-тѫ волѭ чрѣзъ новоустановены-тѣ отъ него наредбы и чрѣзъ боговдѫхновенны-тѣ си пѣсни. Главна-та му служба, обаче, не е была пророческа.

За да положи на здравѫ основѫ религіозны-тѣ си прѣобразованія Самуилъ съставилъ дружины или училища за пророцы.

Способни младежи сѫ ся пріемали въ тѣзи училища за да ся въспитатъ за пророческѫ-тѫ службѫ, и толкова успѣшны сѫ были тѣзи заведенія щото отъ Самуилово врѣме до когато ся скончи канонъ-тъ на В. Завѣтъ всѣкога е имало достаточно число пророци.

Трѣбва да забѣлѣжемъ че всичкы, които сѫ ся въспитавали въ "Училища-та на Пророцы-тѣ" и съ това ставали членове на "Пророческый орденъ," не сѫ пріели особеннѫ-тѫ *пророческѫ дарбѫ*. Случавало ся много пъти и това, че человѣци, които не принадлежели на Пророческый орденъ, пріемали пророческѫ-тѫ дарбѫ. Между Евреи-тѣ е имало стотины пророци които сѫ ся занимавали съ религіозно-то поученіе на народъ-тъ си, и които несъмнѣнно сѫ писали твьрдѣ много нравственны и религіозны съчиненія; но списанія-та само на шестнадесеть отъ тѣзи списатели сѫ ся пріели въ канонъ-тъ.

Причина-та на това была тѫзи, че ако мнозина и да сѫ ся учили въ училища-та на пророцы-тѣ, само малцина отъ тѣхъ сѫ придобыли особенно-то божественно освѣтленіе, което е было необходимо за высокы-тѣ службы, които единъ пророкъ имаше да вьрши. Тѣзи службы, както ся научавамы отъ списанія-та на шестнадесеть-тѣ пророцы, сѫ были разны. Пророци-тѣ сѫ были така сѫщо поети-тѣ и историци-тѣ на народъ-тъ. Тѣ сѫ ся старали да възбудятъ и да усилятъ отечестволюбіе-то като еднѫ религіознѫ длъжность въ сърдца-та на народъ-тъ, и тѣ сѫ проповѣдали нравственны и духовны истины за да събудятъ и да просвѣтятъ съвѣсти-тѣ на сънародницы-тѣ си. Стары-тѣ сѫщинскы постановленія на Еврейскѫ-тѫ Церквѫ бѣхѫ загубили много отъ силѫ-тѫ си, и народъ-тъ въобще вѣрваше само въ вънкашны-тѣ омыванія за духовно очищеніе. Явно е, слѣдователно, че имаше голѣма нужда да ся проповѣда чиста нравственность, и това важно дѣло ся извьршваше отъ пророцы-тѣ. Напримѣръ, Исаія въ начало-то на пророчество-то си показва каква голѣма разлика има помежду пазяніе-то на вънкашны-тѣ обряды и чистѫ-тѫ нравственность. "Душа-та ми мрази новомѣсечія-та ви и праздницы-тѣ ви: Досажденіе сѫ на мене: дотегнѫ ми да търпѭ. И когато прострете рѫцѣ-тѣ си, ще крыѭ очи-тѣ си отъ васъ: Даже когато умножите моленія не щѫ да слушамъ: Рѫцѣ-тѣ ви сѫ пълны съ кръвь. Измыйте ся, очистѣте ся: Отмахнѣте зло-то на дѣянія-та си отъ очи-тѣ ми: Прѣстанѣте да правите зло, научѣте ся да струвате добро, (Ис. 1; 14—17.)"

Пророци-тѣ сѫ служили и като тълкователи на законъ-тъ; тъй напр. Исаія излага въ какво състои истинско-то постеніе (Ис. 58; 3—7): Іезекіилъ обяснява какъ съгрѣшенія-та на бащѫ-тѫ прѣминуватъ въ чада-та (Іез. 18); Михей показва че Господь прѣдпочита да прави человѣкъ праведно-то, и да обыча милость и да ходи смиренно съ Него, нежели тысящы овны и тмы рѣкы отъ елей.

Освѣнъ дѣто испълнявали много пастырскы длъжности, пророци-тѣ сѫ имали и голѣмо политическо вліяніе. Въ нуждѫ тѣ дѣятелно дѣйствували противъ лошы-тѣ намѣренія на царіе-тѣ. Пророцитѣ, обаче, не сѫ были само народни поети, историци, отечестволюбиви водители, нравственни учители, и тълкователи на законъ-тъ; тѣ сѫ имали едно много по-важно посланіе: тѣ сѫ были призвани отъ Бога да открыватъ волѭ-тѫ му на человѣцы-тѣ. Тѣ пріемали власть-тѫ си направо отъ Бога и говорили по вдѫхновеніе отъ Духъ-тъ Божій, както тѣ сами сѫ обявявали обыкновенно съ думы-тѣ: "*Така говори Богъ.*"

Онѣзи, които пріематъ достовѣрность-тѫ на Евангелія-та, трѣбва да пріематъ и боговдѫхновеніе-то на пророческы-тѣ книгы, защото пьрвы-тѣ подтвьрдяватъ послѣдни-тѣ. Напримѣръ, въ пьрвѫ-тѫ главѫ отъ Матѳея срѣщамы слѣдующы-тѣ редове отъ Исаія: "Ето дѣва ще зачне и ще роди сынъ, и ще му нарекѫтъ име-то Еммануилъ" и въ сѫщѫ-тѫ главѫ е писано че рожденіе-то на Іисуса Христа быде, "да ся сбѫде речено-то отъ Господа чрѣзъ пророка (Мат. 1; 22, 23). Въ Новый Завѣтъ намирамы повече отъ петдесеть приводы отъ Пророка Исаіѭ и нѣколко приводы отъ другы-тѣ пророцы — Іереміѭ, Даніилъ, Осіѭ, Іоила, Амоса, Іонѫ, Михея, Аввакума, и Малахіѭ, тъй щото ако пріемамы Евангелія-та трѣбва да пріемамы и пророческы-тѣ книгы.

При това, има доста доказателства които да подтвьрдятъ слѣдующы-тѣ четыри точкы: 1) Пророческы-тѣ книгы съдьржатъ много прѣдреченія за бѫдѫщы събытія; 2) тѣзи събытія сѫ все станѫли споредъ прѣдреченія-та; 3) прѣдреченія-та сѫ были толкова многобройны и толкова подробны, щото испълненіе-то имъ не можаше да стане случайно; и 4) испълненіе-то на тѣзи прѣдреченія ся е виждало тогава толкова невѣроятно, щото человѣци съ просто человѣческѫ мѫдрость не быхѫ дьрзнѫли да гы искажѫтъ. (Виж. "Зорницѫ" год. 2, бр. 15—20.)

Пророческы-тѣ книгы, споредъ по-точно-то значеніе на думѫ-тѫ, състоятъ отъ Исаіѭ, Іереміѭ, Іезекіила, Даніила (ако голѣма часть отъ тѫзи книгѫ и да е историческа) и отъ дванадесеть-тѣ помалкы пророцы.

Достозабѣлѣжително е че пророческы-тѣ *писанія* отъ врѣме-то на Самуила до около царуваніе-то на Озіѭ — въ единъ періодъ отъ три вѣка — сѫ были историческы нежели пророческы въ точно-то значеніе на думѫ-тѫ. Пророци-тѣ може да сѫ пророкували и устно, но такыва пророчества не сѫ ся записвали за да ся съхранятъ за послѣдующы-тѣ поколѣнія. Но около врѣме-то на Озіѭ поченѫли да ся пишатъ пророчества-та и въ негово-то царуваніе ся появили Осія, Амосъ, Исаія, и може-бы Іона, Іоиль, и Авдій. Подиръ тѣзи книгы послѣдвали Михей и другы-тѣ пророческы книгы.

БЛАГОЧЕСТІЕ И МѪЖЕСТВО.

1.

Въ сърдца-та на всичкы-тѣ человѣцы [illegible] личѫтъ въ нѣщо. Всичкы може да не желаѭтъ да станѫтъ великы хора, прочути законодатели, славни военачалници, или отлични философи, но всичкы желаѭтъ да ся отличѫтъ въ нѣкое отдѣленіе на человѣческѫ-тѫ дѣятелность. Това желаніе е посадено въ тѣхъ отъ самаго Създателя за добры причины, и за това то не трѣбва да ся счита за лошо. То може да стане чрѣзмѣрно и испорчено така щото да ся обърне въ славолюбіе, което справедливо ся осѫжда отъ Бога и отъ человѣцы-тѣ. Отъ това обаче не слѣдва че человѣци-тѣ не трѣбва да иматъ едно умѣренно и прилично желаніе за да достигнѫтъ до нѣкоѭ степень на прѣвъсходство. Такова желаніе, когато ся управлява отъ единъ здравъ разумъ и отъ еднѫ чистѫ съвѣсть, принося добръ плодъ. Человѣци-тѣ сѫ надарени съ много способности отъ Бога и тѣ трѣбва да ся трудятъ до колкото могѫтъ да гы развыѭтъ. Създатель-тъ имъ гы е далъ нарочно за да гы развыѭтъ. Слѣдователно, ный заслужвамы укоръ ако гы прѣнебрегнемъ и ако смы задоволни да останемъ прости, когато ный можемъ да станемъ отлични хора. Ный не трѣбва обаче да ся трудимъ да станемъ по-прѣвъсходни отъ другы-тѣ. Такова желаніе ся поражда отъ похоть, което ражда грѣхъ, и грѣхъ-тъ като ся извьрши, ражда смьрть. Ный трѣбва да ся радвамы за прѣвъсходство-то на другы-тѣ както и за наше-то. Ный трѣбва да ся трудимъ да бѫдемъ прѣвъсходни не толкова много за нашѫ си печалѫ и славѫ, но за да можемъ да запълнимъ мѣсто-то и да извьршимъ длъжности-тѣ които ни сѫ опрѣдѣлены отъ Прѣмудрого. За това ный казвамы на всичкы и

особенно на млады-тѣ си пріятели: Ползувайте ся колкото можете отъ дадены-тѣ вамъ отъ Бога дарбы, упражнявайте всякѫ силѫ коіѭто имате, и трудете ся да достигнете до еднѫ високѫ степень на прѣвъсходство. Въ каквыто обстоятелства и да ся намирате, старайте ся да ся ползувате отъ тѣхъ до колкото можете. Въ каквѫто службѫ и да бѫдете, старайте ся да іѭ извръшвате добрѣ. Не угасяйте желанія-та за прѣвъсходство, които Богъ е поставилъ въ сърдца-та ви. Съхранявайте гы докато гы просвѣтявате и прѣчистяте, така що-то да можете да послужите най-добрѣ на ваше-то поколѣніе и на вашія Богъ.

Това като е така, въпросъ ся поражда какъ могѫтъ человѣци-тѣ най-добрѣ да развыіѭтъ свои-тѣ способности. За достиженіе-то на тѫзи цѣль има много средства, отъ които ный ще ся ограничимъ да разгледамы само едно, и да докажемъ че истинно-то благочестіе има най-благопріятно-то вліяніе върху характеръ-тъ на человѣцы-тѣ, и че твърдѣ много спомага за хармоническо-то развитіе на всичкы-тѣ имъ способности.

Истинно-то благочестіе развива истинно-то мѫжество. Ный пріемамы че множина не сѫ на това мнѣніе. Множина мыслятъ че благочестіе-то може да обезпече блаженство въ другый-тъ свѣтъ, но то не развива мѫжественны качества въ този свѣтъ. Множина пріематъ че то може да развые нѣкои обычливы качества, но мыслятъ че то е противно на истинно то мѫжество. Тѣ сѫ на мнѣніе че то развива нравственнѫ красотѫ а не умственнѫ силѫ, единъ кротъкъ духъ а не еднѫ рѣшителнѫ волѭ. Споредъ тѣхъ благочестіе-то е прилично за стары-тѣ и немощны-тѣ хора, за дѣца-та и жены-тѣ, но то не е за здравы мѫжіе въ ве-

гы които мыслятъ че благочестіе-то е непріятель на свободѫ-тѫ и противникъ на просвѣщеніе-то, и че то угнетява умъ-тъ и поробва волѭ-тѫ. Множина си въобразяватъ че благочестіе-то е противно на свободно-то упражненіе на человѣческы-тѣ способности, че то прѣпятствува на человѣческы-тѣ усилія къмъ напрѣдъкъ, и ако и да може да направи человѣцы-тѣ достойны за святіи въ онзи свѣтъ, то гы прави неспособны за юнацы въ този свѣтъ.

Ный пріемамы че въ еднѫ смысль тѣзи мнѣнія не сѫ безосновны. Въ минѫло-то много нѣщо ся е направило въ име-то на благочестіе-то за да породи такыва мнѣнія. Множина, които сѫ ся считали за благочестивы сѫ извръшили всичко което сѫ могли за да прѣпятствуватъ на развитіе-то на человѣческы-тѣ способности и на напрѣдъкъ-тъ на человѣческый-тъ родъ. Тѣзи человѣци, обаче, сѫ были погрѣшени, и не сѫ проумѣли добрѣ въ какво състои истинно-то благочестіе.

Нека въ този членъ да разгледамы какво вліяніе има истинно-то благочестіе върху тѣлесно-то мѫжество:

1) Повече вниманіе ся обръща сега отколкото испрѣди върху развитіе-то на тѣлесны-тѣ силы. Человѣци-тѣ припознаватъ повече отколкото испрѣди тѣснѫ-тѫ врьзкѫ между тѣло-то и умъ-тъ, и пріематъ че единъ здравъ умъ за да работи както трѣбва, нуждно е да ся намира въ едно здраво тѣло, и че тѣлесно-то здравіе и тѣлесна-та сила сѫ нуждны за дѣло-то на истинно-то мѫжество. Множина, обаче, мыслятъ че благочестіе-то нѣма нищо да прави съ законы-тѣ на физіологіѭ-тѫ, че то нѣма никаквѫ грыжѫ за тѣлесно-то развитіе, и нѣкои даже мыслятъ че благочестіе-то прѣнебрегава нѣкакъ тѣло-то, прѣзира силы-тѣ му и законы-тѣ на които е подчинено, като недостойно за вниманіе. Истина ли е това? Истинно-то благочестіе прѣзира ли и прѣнебрегава ли тѣло-то? Кой създаде тѣло-то? Кой го награди съ такыва способности за дѣйствіе? Самъ Богъ; и имамы ли право да мыслимъ че онзи, който е създалъ тѣло-то, е равнодушенъ къмъ негово-то благосъстояніе; и че онзи който го е надарилъ съ такыва чудесны силы, ще издаде нѣкои заповѣди които да бѫдѫтъ противни на свободно-то имъ дѣйствіе? Каква глупость е да казвамы че онзи който е съставилъ тѣло-то съ такова чудесно искуство, заповѣда ни да го прѣнебрегнемъ; или че онзи който е подчинилъ тѣло-то на такыва умны законы, заповѣда ни да гы унищожимъ. Една по-голѣма грѣшка отъ тѫзи не може да бѫде. И понеже истинно-то благочестіе състои въ съобразяваніе-то ни въ всичкы нѣща съ волѭ-тѫ на Създатель-тъ, явно е че то не бы было противно на най-високо-то развитіе на тѣлесны-тѣ ни силы; напротивъ, то съдѣйствува твърдѣ много за развитіе-то имъ. Истина е че нѣкои благочестивы лица нѣматъ много физическѫ силѫ, страдатъ отъ тѣлесны слабости и умиратъ додѣто сѫ още млады; но тѣхна-та тѣлесна слабость и преждеврѣменна смьрть не сѫ произлѣзли отъ тѣхно-то благочестіе. Нѣкои нечестивы лица може да иматъ голѣмѫ тѣлеснѫ силѫ, но тѣхната сила не произлазя отъ нечестіе-то имъ. Благочестіе-то клони да произведе тѣлеснѫ силѫ, здравіе и дълъгъ животъ, но нечестіе-то клони да произведе тѣлеснѫ слабость, болесть и преждеврѣменнѫ смьрть; т. е. истинно-то благочестіе, до [illegible] тѣло-то, и негово-то вліяніе е забѣлѣжително, е благопріятно къмъ физическѫ-тѫ силѫ; а нечестіе-то, до колкото вліяе тѣло-то, и негово-то вліяніе е тоже забѣлѣжително, е неблагопріятно къмъ физическѫ-тѫ силѫ. Благочестіе-то произвежда и развива въздьржаніе въ яденіе, въ піяніе, въ работяніе, въ удоволствія и въ всяко нѣщо; и всякой знае че въздьржаніе-то помага твърдѣ много да произведе здравіе и силѫ. Нечестіе-то, напротивъ, води къмъ невъздьржаніе и клони да произвожда всякаквы чрѣзмѣрности; а всякой знае че невъздьржаніе-то въ какво да-е нѣщо клони да произведе болесть и смьрть. Благочестіе-то избавя человѣцы-тѣ отъ лѣность и гы побужда да ся заловятъ въ полезны занятія, и такова упражненіе на силы-тѣ имъ е благопріятно за развитіе-то имъ. То избавя человѣцы-тѣ отъ страсти-тѣ, като ненависть, завистъ, похоть, които като червеи пояждатъ жизненны-тѣ силы даже на тѣло-то. То съхранява всичкы-тѣ силы на умъ-тъ и на тѣло-то въ равновѣсіе, то гы възбужда не повече и не по-малко отколкото е нуждно, и спомага за мирно-то и хармоническо-то съдѣйствіе на всичкы-тѣ. То избавя человѣцы-тѣ отъ онѣзи чрѣзмѣрны безспокойствія и страхове за бѫдѫще-то, които истощаватъ силы-тѣ имъ; то гы поддьржа посрѣдъ злощастія-та имъ съ увѣренія за божественно съчувствіе и божественнѫ помощь; то имъ дава новѫ силѫ чрѣзъ обѣщанія-та си за едно съвръшенно спокойствіе и за вѣчнѫ радость въ бѫдѫще-то.

Слово-то Божіе нійдѣ не учи че тѣло-то е единъ непріятель, който трѣбва да ся прѣслѣдва, да ся злоупотрѣбява, да ся унизява и да ся прѣзира; напротивъ, то учи че тѣло-то е храмъ-тъ въ който прѣбывава не само человѣческый-тъ духъ, но и Духъ Святый. То учи че человѣци-тѣ трѣбва да славятъ Бога не само съ духове-тѣ си, но и съ тѣла-та си, и за това послѣдни-тѣ не трѣбва да ся прѣнебрегаватъ или да ся осквърняватъ. То осѫжда онѣзи които ся стараіѭтъ да ся покажатъ умни чрѣзъ прѣнебреженіе-то на тѣло-то си. То наистинѫ учи че тѣло-то трѣбва да ся дьржи въ подчиненіе; но въ какъвъ видъ подчиненіе то трѣбва да ся дьржи? Въ едно унизително и вредително ли подчиненіе? Не, никакъ; то трѣбва да бѫде въ подчиненіе на умъ просвѣтенъ отъ Слово-то Божіе и прѣчистенъ отъ Духъ-тъ Божій. Ни една заповѣдь не може да ся намѣри въ Слово-то Божіе, която ако ся испълни, да разслаби тѣлесны-тѣ ни силы. Напротивъ, Евангеліе-то Христово е дадено за да бы человѣци-тѣ да ся избавятъ отъ грѣшны-тѣ си страсти, които най-много разслабватъ силы-тѣ имъ и наконецъ погубватъ живота имъ. Додѣто человѣци-тѣ ся съобразяватъ съ ученія-та на Слово-то Божіе, въ които истинно-то благочестіе състои, тѣ уголѣмяватъ тѣлесны-тѣ си силы и продължаватъ живота си.

Человѣческы нѣща трѣбва да знаемъ за да можемъ да гы обычамы; но Божественны нѣща трѣбва да гы обычамы за да можемъ да гы знаемъ.

За да може человѣкъ да има найтвърдѫ вѣрѫ въ Христіанство-то, той трѣбва да ся привлече близо при него да го опыта като отвори сърдце-то си да пріеме впечатленіе отъ драгоцѣнны-тѣ му [illegible] и като внимателно ся съобразява съ наставленія-та му. Тогава той ще узнае онова което едно голо мѫдрованіе никога не може да открые. Благозвучіе-то на еднѫ музикѫ по-добрѣ ся усѣща когато ся чуе нежели когато само ся прочита за неіѭ, и вкустность-та на едно ястіе най-добрѣ ся познава чрѣзъ вкусваніе отъ него. Така сѫщо Христіанска-та вѣра най-добрѣ ся разбира отъ онѣзи които опытватъ силѫ-тѫ ѝ.

САТУРНЪ.

Сатурнъ съ своіѭ-тѫ голѣмѫ и сложнѫ системѫ отъ прьстени и спѫтницы е за астрономы-тѣ едно отъ най-дивны-тѣ свѣтила на слънчевѫ-тѫ системѫ. Съ прьстени-тѣ си и спѫтницы-тѣ си той ся върти около слънце-то въ еднѫ орбитѫ, която е почти два пѫти по-далечъ отъ него нежели орбитѫ-тѫ на Юпитера. Сатурнъ е по-малъкъ отъ Юпитера, но въ сравненіе съ земѭ-тѫ той има грамаднѫ величинѫ; діаметръ-тъ му е деветь пѫти по-голѣмъ отъ земный-тъ, или около 74,000 мили. Плътность-та му, обаче, е по-малка отъ онѫзи на всичкы-тѣ планеты, колкото знаемъ до сега; тя е само $\frac{3}{4}$ отъ плътность-тѫ на водѫ-тѫ, тъй що-то Сатурнъ ако и да е на *обемъ* 700 пѫти по-голѣмъ отъ земѭ-тѫ, то на *тежинѫ* той е само 90 пѫти по-голѣмъ отъ неіѭ.

Сатурнъ ся завръща около слънце-то въ $29\frac{1}{2}$ години или въ 10,759 отъ нашы-тѣ денонощія, но понеже той ся върти на ось-тѫ си повече отъ два пѫти по-бърже нежели земѭ-тѫ, то тѣзи 10,759 нашы денонощія сѫ равны на 25,150 Сатурновы денонощія.

Ось-та на Сатурна е наведена къмъ площь-тѫ на орбитѫ-тѫ му $28\frac{1}{5}$ градуса, (съ другы думы, ось-та прави [illegible] отвѣснѫ-тѫ линіѭ върху площь-тѫ [illegible] орбитѫ-тѫ й единъ ѫглъ отъ $28\frac{1}{5}$ [illegible] дуса или съ площь-тѫ на самѫ Сатурновѫ-тѫ орбитѫ единъ ѫглъ $= 90^{0}$ [illegible] $28\frac{1}{5}{}^{0} = 61\frac{4}{5}{}^{0}$) което е почти толко колкото наведенность-тѫ на Марсовѫ-[illegible] орбитѫ. Отъ това слѣдва че годишны-[illegible] врѣмена на Сатурна вървятъ въ сѫщій-[illegible] редъ както на Марса и на Земѭ-[illegible] Само това има, че на Сатурна проле[illegible] та, лѣто-то, есень-та и зима-та сѫ мно[illegible] по-продължителны; всѣко едно отъ тѣ[illegible] трае близо $7\frac{1}{2}$ години.

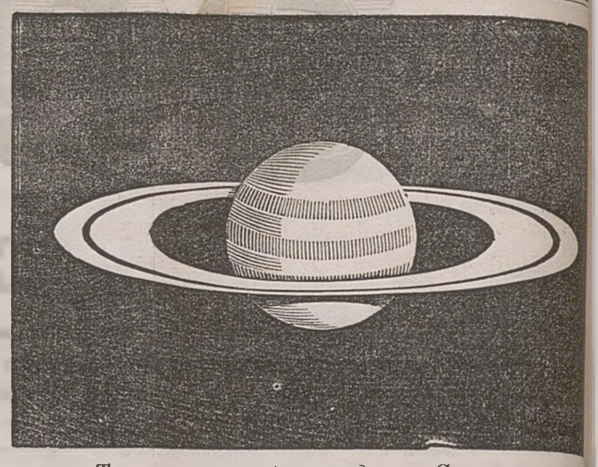

Телескопическый изгледъ на Сатурна.

Сатурнъ е толкова далечъ отъ Слъ[illegible] це-то, що-то свѣтлина-та и топлина-[illegible] които той пріема отъ него, сѫ деве[illegible] пѫти по-слаби отъ свѣтлинѫ-тѫ и [illegible] плинѫ-тѫ които достигатъ отъ сѫщо[illegible] свѣтило до земѭ-тѫ; но прѣсмѣтна[illegible] ся е че $\frac{1}{90}$ часть отъ слънчевѫ-тѫ свѣ[illegible] линѫ е 3000 пѫти по-силна отъ свѣтли[illegible] нѫ-тѫ коіѭто ни допраща пълна-та л[illegible] на, тъй що-то не трѣбва да мыслимъ [illegible] свѣтлина-та на Сатурна е твърдѣ слаб[illegible]

Сатурнъ съ прьстени-тѣ си прѣдста[illegible] единъ много хубавъ изгледъ когато [illegible] види прѣзъ телескопъ-тъ. Негово-то л[illegible] це много прилича на Юпитерово-то. [illegible] що-то и двѣ-тѣ тѫзи планеты сѫ опаса[illegible] съ свѣтлы и тьмны поясы успоредны [illegible] екваторы-тѣ имъ. По лице-то на Сатурна ся забѣлѣжватъ и нѣколко пяты[illegible] Както Юпитеръ, така сѫщо и тѫзи пла[illegible] нета ся вижда да е обиколена отъ въ[illegible] ду съ еднѫ гѫстѫ атмосферѫ. Учени-[illegible] астрономи сѫ забѣлѣжили нѣкои проме[illegible] нения въ образъ-тъ на тѫзи планетѫ. Сѫ[illegible] В. Хершелъ, Шривтѫръ и другы сѫ забѣ[illegible] лѣжили че тя става понѣкога сплѣснѫ[illegible] и при екваторъ-тъ и при полюсы-тѣ и [illegible] тъй що-то тя ся вижда да има образъ-[illegible] на еднѫ четвьртитѫ фигурѫ съ извит[illegible] краища. Тѣзи промѣненія ся види да [illegible] казватъ еднѫ голѣмѫ дѣятелность [illegible] тѫзи планетѫ, еднѫ дѣятелность кое[illegible] то нѣкои сѫ приписали на нѣкои ве[illegible] трѣшны огневе. Проф. Проктѫръ е вид[illegible] шилъ че тѫзи планета, както и Юпитер[illegible] ся намиратъ въ едно състояніе, което мно[illegible] го прилича на онова на слънце-то. То[illegible] прѣдполага че тѣзи планеты сѫ отъ само[illegible] себе источници на свѣтлинѫ и топлин[illegible] за тѣхны-тѣ спѫтницы. Това прѣдположе[illegible] ніе ся подкрѣпява отъ нѣкои наблюде[illegible] нія, които открыватъ че Сатурнъ и Ю[illegible] питеръ отпущатъ въ пространство-то по[illegible] вече свѣтлинѫ и топлинѫ отколкото т[illegible] пріематъ отъ слънце-то.

Сатурнъ е най-забѣлѣжителенъ за прь[illegible] стени-тѣ си, които сѫ расположени всич[illegible] кы-тѣ въ еднѫ площь успоредна въ [illegible] екваторъ-тъ му. Тѣзи прьстени ся виждатъ [illegible] да сѫ петь, и тѣ сѫ отдѣлни единъ отъ [illegible] другъ чрѣзъ мрачны пространства. Два-[illegible] та вѫтрѣшни прьстени сѫ много по-тьм[illegible] ни отъ другы-тѣ и едвамъ могѫтъ [illegible] ся съгледатъ чрѣзъ высокоувеличителны [illegible] телескопы. Най-вѫтрѣшный-тъ прьстенъ [illegible] е 10,000 мили далечъ отъ повьрхность-[illegible] тѫ на Сатурна, и срѣдня-та ширина на

всичкы-тѣ прьстени заедно е вѣроятно 35,000 или 40,000 мили. Проф. Проктжръ е прѣсмѣтнжлъ *діаметръ-тъ* на най-вънкашный-тъ прьстень да е 166,000 мили. По мнѣніе-то на астрономы-тѣ, тѣзи прьстени е невъзможно да сж твърды тѣла, и прѣдполага ся че тѣ сж съставени отъ едно безбройно число дребны спжтницы, които ся въртятъ около планетж-тж. Ширина-та на тѣзи прьстени по *край-тъ* е само 138 мили.

Влияніе-то на прьстены-тѣ върху планетж-тж ся описва различно. Стари-тѣ астрономи сж казвали че прьстени-тѣ служатъ да отражаватъ свѣтлинж по лице-то на планетж-тж. Нѣкои нынѣшни астрономи, обаче, мыслятъ противно-то. Тѣ казватъ че прьстени-тѣ затулятъ слънчевж-тж свѣтлинж на нѣкои мѣста по планетж-тж за дългы періоды, въ нѣкои мѣста за петь години, и въ другы за седмь. Проф. Проктжръ е на мнѣніе, че тѣ понѣкога помрачаватъ слънце-то прѣди пладнѣ и слѣдъ пладнѣ и го оставятъ да грѣе само нѣколко часове по пладнѣ.

Освѣнь прьстени-тѣ Сатурнъ има и осмь спжтницы. Тѣ всичкы-тѣ, освѣнь най-вънкашный-тъ, ся виждатъ да обикалятъ около планетж-тж въ единж площь успоредниж на онжзи на прьстени-тѣ. Тѣ ся въртятъ около планетж-тж на едно разстояніе отъ 7800 до 2,000,000 мили, и въ періоды, отъ които най-кжсый-тъ е по малко отъ единъ день а най-дългый-тъ е повече отъ 78 деня. На величинж така сжщо тѣ не сж еднакви; на най-малкый-тъ спжтникъ діаметръ-тъ е 500 мили и на най-голѣмый-тъ повече отъ 3000 мили. Видима-та величина на всѣкой отъ Сатурновы-тѣ спжтницы, както ся виждатъ на Сатурна, ако ся сравни съ видимж-тж величинж на мѣсецъ-тъ, както ся вижда на нашж-тж планетж, може да ся прѣдстави съ долній-тъ редъ числа. Ако речемъ че видима-та величина на мѣсецъ-тъ е 1, то видимы-тѣ величины на тѣзи спжтницы ще бждатъ 2, 1, $1\frac{1}{4}$, $\frac{3}{4}$, $\frac{5}{8}$, $\frac{1}{3}$, $\frac{1}{100}$, $\frac{1}{40}$.

Отъ това ся види че повърхность-та на всичкы-тѣ осмь спжтницы заедно трѣбва да е шесть пжти по-голѣма отъ онжзи на мѣсецъ-тъ. И понеже свѣтлина-та коіжто тѣ пріематъ отъ слънце-то е $\frac{1}{90}$ часть колкото онжзи на мѣсецъ-тъ отъ сжщо-то свѣтило, то тѣ отпращатъ на Сатурна само $\frac{6}{90}$ или $\frac{1}{15}$ часть свѣтлинж, отъ онжзи коіжто допраща намъ мѣсецъ-тъ.

На единъ зритель на нѣкой отъ спжтницы-тѣ му Сатурнъ съ прьстени-тѣ си трѣбва да прѣдставя единъ величественъ изгледъ. Отъ най-близный-тъ му спжтникъ Сатурнъ ся вижда на гледъ 900 пжти по-голѣмъ нежели нашій-тъ мѣсецъ, а отъ най-далечный-тъ му спжтникъ той ся вижда четыри пжти по-голѣмъ. Ако напрѣгнемъ малко нѣщо въображеніе-то си, ный ще можемъ лесно да си прѣдставимъ каквж изящнж картинж прѣдставя Сатурнъ съ спжтницы-тѣ си на жители-тѣ на неговы-тѣ спжтницы, ако бы да сжществуватъ тамъ жители.

Такъвъ е Сатурнъ съ голѣмж-тж си системж отъ прьстени и спжтницы. Сатурнова-та система сама прѣдставя въ единъ умалителенъ видъ единж цѣлж слънечнж системж. Ученикъ-тъ на небесны-тѣ свѣтила като изучава умносплетенж-тж направж на слънечнж-тж системж, гледа съ удивленіе на безпрѣцѣлнж-тж прѣмждрость на Оногова който е сътворилъ всичкы-тѣ тѣзи свѣтила и който е опрѣдѣлилъ сплетены-тѣ имъ движенія въ чудеснж хармоніж.

И. Х. Х.

ПОЛИТИЧЕСКЫ ПОВИНЫ.

СПОРАЗУМѢНІЕ-ТО МЕЖДУ АНГЛІЖ И РУССІЖ.

Слѣдующи-тѣ точкы, споредъ *Глобъ*, сж ся подписали между Контъ Шувалова и Лордъ Сализбери:

1. Англія не удобрява раздѣленіе-то на Българіж надлъжъ, но Рускый-тъ Прѣдставитель си запазва право-то да покаже ползы-тѣ отъ него на Конгресъ-тъ, като ся обѣщава, обаче, да не настоява върху него противъ мнѣніе-то на Англіж.

2. Границы-тѣ на Южнж Българіж да ся измѣнятъ по такъвъ начинъ що-то да ся отдалечжтъ отъ Егейско-то море, споредъ ограниченіе-то й отъ Царградскж-тж Конференціж. Това не ся касае толкова много до въпросъ-тъ за границы-тѣ колкото за исключваніе-то на Егейско-то крайбрѣжіе, т. е. на Западъ отъ Лагосъ. Отъ тжзи точкж до крайбрѣжіе-то на Черно море разискваніе-то на границж-тж ще остане свободно.

3. Западны-тѣ границы на Българіж да ся поправятъ върху основж-тж на народности, така що-то да исключжтъ отъ тжзи область не-Българскы-тѣ населенія. Тѣзи границы не трѣбва да минуватъ по начало покрай Новый-Пазарь до Куршж Балканъ.

4. Българія ще ся раздѣли на двѣ области, именно: една-та на сѣверъ отъ Балканъ-тъ да има *политическж автономіж*, подъ единъ Князь, а друга-та, на югъ отъ Балканъ-тъ да има единж *административнж автономіж*, — такава каквато има въ Англійскы-тѣ Поселенія — съ единъ Христіанскы Управитель назначенъ съ съгласіе-то на Европж за 5 до 10 години.

5. Рускый-тъ Императоръ отдава голѣмж важность на оттегляніе-то на Турскж-тж войскж отъ Южнж Българіж. Лордъ Сализбери пріема това, но Русія да не възражава на онова което Конгресъ-тъ рѣши за случаи-тѣ, въ които Турскы-тѣ войскы трѣбва да влазятъ въ южнж-тж область за да противостоіжтъ на едно възстаніе или нашествіе. Англія, обаче, си запазва право-то да иска въ Конгресъ-тъ що-то Султанъ-тъ да може да държи войскы на границы-тѣ на Южнж Българіж. Рускый-тъ Прѣдставитель тоже си запазва право-то въ Конгресъ-тъ да разисква това послѣдно прѣдложеніе на Лордъ Сализбери.

6. Англійско-то Правителство иска що-то главни-тѣ чиновници на милиціж-тж въ Южнж Българіж да ся назначаватъ отъ Портж-тж съ съгласіе-то на Европж.

7. Обѣщанія-та за Арменіж изложены въ Договоръ-тъ на Св. Стефанъ да не ся правятъ исключително на Руссіж, но и на Англіж.

8. Както Русія тъй и Англія ся интересува въ бждще-то устройство на Грьцкы-тѣ области на Балканскый-тъ Полуостровъ. Членъ-тъ XV въ Договоръ-тъ трѣбва да ся измѣни по такъвъ начинъ що-то другы-тѣ Силы, и особенно Англія, да може да има, като Руссіж, единъ гласъ въ бждще-то устройство на Ипиръ, Тесаліж, и на другы-тѣ Христіанскы области които оставатъ подъ владѣніе-то на Портж-тж.

9. Колкото за военно-то обезщетеніе Рускый-тъ Императоръ никога не е искалъ и нѣма намѣреніе да го иска въ земіж. То не ще лишава Англійско-то Правителство отъ права-та му като кредиторинъ. Безъ да оспорява конечно-то рѣшеніе което Русія ще земе за количество-то на обезщетеніе-то, Англія си запазва право-то да изложи на Конгресъ-тъ важны-тѣ възраженія на него.

10. Понеже долина-та на Алашгертъ и Баязидъ сж главный-тъ пжть за Персіж, и понеже тѣ иматъ голѣмж стойность за Турцы-тѣ, Рускый-тъ Императоръ ся съгласува да имъ гы повърне, но въ замѣнж той иска да ся устжпи земя-та Хотуръ на Персіж. Комисаритѣ на двѣ-тѣ посрѣдническы Силы намѣрили за справедливо да ся даде това мѣсто на Шахъ-тъ.

11. Англійско-то Правителство изразява джлбокж скърбь за дѣто Руссіж настоява да й ся повърне Бесарабія, но понеже другы-тѣ Силы които сж подписали Договоръ-тъ на 1856 не быхж противостоели съ оржжіе противъ това исканіе на Руссіж, то и Англія не бы ся противила сама на него.

Англійско-то Правителство ся съгласува що-то Русія да занимае Батумъ и да запази завоеванія-та си въ Азіятскж Турціж, но да не расширочава вече границы-тѣ си въ неіж. То е на мнѣніе че горни-тѣ промѣненія въ Договоръ-тъ на Св. Стефанъ сж достаточны да го задоволятъ, и то не бы оспорявало другы-тѣ му точкы, ако слѣдъ като ся разиска въ Конгресъ-тъ Русія постоянствува да гы поддържа.

Прѣзъ разискванія-та въ Конгресъ-тъ двѣ-тѣ Правителства може да прѣдпочетжтъ да введжтъ чрѣзъ общо съгласіе новы измѣненія, които не могжтъ да ся прѣдвидятъ, но ако не могжтъ да ся споразумѣіжтъ върху тѣхъ, тогава настоящый-тъ документъ ще служи като едно взаимно задълженіе за Англійскый-тъ и Рускый-тъ пълномощникъ въ Конгресъ-тъ.

На този документъ е прибавенъ и второй, тоже подписанъ отъ Шувалова и Сализбери. Той обема слѣдующы-тѣ точкы:

(а) Англійско-то Правителство си запазва право-то да иска въ Конгресъ-тъ участіе-то на Европж въ административно-то устройство на двѣ-тѣ Българскы области.

(б) Англійско-то Правителство ще разиска въ Конгресъ-тъ колко врѣме ще трае Руско-то заниманіе на Българіж и прѣминуваніе-то на Рускж-тж войскж прѣзъ Румаліж.

(в) Име-то да ся даде на южнж-тж область.

(г) Безъ да досяга земленный-тъ въпросъ, Англійско-то Правителство си запазва право-то да разиска въпросы-тѣ за плаваніе-то по Дунува, въ които Англія има права чрѣзъ договоры.

(д) Англійско-то Правителство си запазва право-то да разиска въ Конгресъ-тъ всичкы-тѣ въпросы касателно до Проливы-тѣ. Но Рускый-тъ посланникъ въ Лондонъ припознава устно-то съобщеніе което той направилъ на Министръ-тъ на Външны-тѣ Дѣла, именно, че Руско-то Правителство пріема обявленіе-то на Лордъ Дерби отъ 6 Майй 1877, и особенно това: "Наредбы-тѣ, направены съ удобреніе-то на Европж, които распореждатъ плаваніе-то по Босфоръ-тъ и по Дарданелы-тѣ, ся виждатъ на Англійско-то Правителство за умны и добры, и че споредъ него, важны възраженія ще има на измѣненіе-то имъ въ нѣкоіж сжщественнж точкж." И Рускый-тъ Пълномощникъ ще настоява въ Конгресъ-тъ да си останжтъ както си сж.

(е) Англійско-то Правителство ще поиска отъ Н. В. Султанъ-тъ да ся обѣщае на Европж да покровителствува еднакво калугеры-тѣ на другы-тѣ народности въ Св. Горж.

АНГЛІЯ И КОНГРЕСЪ-ТѢ.

Дейли Нюсъ.

Берлинскый-тъ Конгресъ, особенно по лица-та които го съставляватъ, задминува всичкы-тѣ другы които сж станжли прѣди него. Віенскый-тъ Конгресъ на 1815 е засѣдавалъ съ сабіж-тж въ ржкж, и много пжти прѣзъ разискванія-та си той ся виждалъ като да произведе смущенія и войнж. Свѣтъ-тъ, обаче, былъ уморенъ отъ боеве, и желаялъ миръ; и наконецъ миръ-тъ ся усжществилъ. Сжщо-то може да ся каже и за днешный-тъ Конгресъ, въ който всякой отъ членове-тѣ му държи ржкж-тж си на дрьжкж-тж на сабіж-тж си. Англійско-то Правителство най-напрѣдъ даде примѣръ-тъ чрѣзъ свои-тѣ си приготовленія за войнж. Флота-та ни е въ Мряморно море, Индійскы-тѣ войскы сж въ Малтж, и тукашна-та резерва (редифы) е на оржжіе. Русія занимава якы военны мѣста въ самж-тж срѣдж на Европейскж Турціж, и Князь Бисмаркъ напомни на Европж че е трудно да ся накара да ся отдалечи отъ области-тѣ които тя занимава. Австрія ся е приготвила почти толкова колкото Англія, и друга-та часть отъ Европж е буквално въоржжена отъ крака-та до главж-тж. Но както на 1815, тъй и на 1878, хора-та въобще искатъ миръ. Въ Англіж може да има една партія за войнж, но по-голѣма-та часть отъ Англичаны-тѣ очаква миръ, а не бой отъ Конгресъ-тъ. Ако лица-та, които го съставляватъ, не достигнжтъ до едно трайно и справедливо рѣшеніе на Источны-тѣ работы, Исторія-та ще има да осжжда за напрѣдъ едны отъ най-отличны-тѣ Държавны мжжіе.

Морнингъ Адвертайзъръ.

Споредъ насъ най-важный-тъ и най-трудный-тъ въпросъ, съ който Конгресъ-тъ ще има да ся занимава, е въпросъ-тъ за Българіж. Всичкы-тѣ другы въпросы, които може да ся породятъ отъ Договоръ-тъ на Св. Стефанъ, не ще бждатъ отъ голѣмж важность. Ако Англія и Русія сж достигнжли до едно взаимно споразумѣніе върху въпросъ-тъ за Българіж, ный не трѣбва да ся боимъ че ще има голѣмо разногласіе върху другы-тѣ въпросы.

Дейли Постъ.

Хора-та въобще очакватъ миръ отъ Конгресъ-тъ на основаніе че Лордъ Бикънсфилдъ не бы зелъ лично участіе въ него ако не ся надѣваше че ще има добро слѣдствіе. Тѣ казватъ че главно-то дѣло ся извършило отъ Контъ Шувалова въ прѣдпослѣдно-то му ходяніе въ С. Петерсбургъ, и че всичко което Конгресъ-тъ ималъ да прави е да подпише споразумѣніе-то между Англіж и Руссіж. Това размышленіе е добро, но ный трѣбва да помнимъ че въ политикж-тж често ся случаватъ непрѣдвидены нѣща, и че онова което ни ся види за най-вѣроятно, то не става.

РУССІЯ И КОНГРЕСЪ-ТѢ.

Голосъ.

Договоръ-тъ на Св. Стефанъ е назначенъ да бжде главный-тъ прѣдмѣтъ за разглежданіе въ Конгресъ-тъ. Послѣдній-тъ, обаче, трѣбва постоянно да има прѣдъ видъ че цѣль-та на този Договоръ е да оздрави политическо-то положеніе

на Христіянскы-тѣ области въ Европейскѫ Турціѭ за въ бѫдѫще. Вопрѣки лъжливы-тѣ внушенія, никога не ся е доказало че Руссія е имала нѣкога нѣкое друго желаніе. Договоръ-тъ на Св. Стефанъ е слѣдствіе на извършены бляскавы дѣла. Руссія не може вече да ся повърне на минѫло-то; цѣлый-тъ Рускый народъ е зелъ вече странѫ-тѫ на Христіанскы-тѣ населенія, и негова-та честь изисква щото той да іѫ направи да въстържествува. Ето защо Руссія трѣбва да ся постарае всяческы да накара Берлинскый-тъ Конгресъ да земе въ вниманіе высокѫ-тѫ идеѭ която е диктувала Договоръ-тъ на Св. Стефанъ.

Новое Времe.

Настояща-та минута е една отъ най-важны-тѣ въ нашѫ-тѫ исторіѭ. Една погрѣшка, една забравена точка въ разисканія-та на Конгресъ-тъ може да произведе лошы слѣдствія. Рускы-тѣ пълномощницы ще иматъ срѣщо себе си Лордъ Бикънсфилда, когото Рускый-тъ народъ ако и да има доста причины да ненавижда, тѣ не трѣбва да забравятъ че той има голѣмы способности и дѫлбокы познанія за народы-тѣ и събытія-та въ Истокъ. Този старецъ, който е на 72 години, е пъленъ съ политическы знанія и съ политическѫ опытность. Както почти всичкы-тѣ Англійскы Дьржавны мѫжіе, той почнѫлъ свое-то поприще съ списваніе книгы; той изучавалъ Истокъ прѣзъ дългы пѫтуванія въ най-далечны-тѣ Источны земи. Ный повтарямы че Лордъ Бикънсфилдъ знае Источный-тъ Въпросъ вѫтрѣшно, и за това ный не трѣбва да ся лъжемъ че наши-тѣ пълномощници не ще посрѣщнѫтъ мѫчнотіи въ Конгресъ-тъ.

Нордъ.

Берлинскый-тъ Конгресъ може да бѫде една епоха не само въ лѣтописы-тѣ на дипломаціѭ-тѫ, но и въ исторіѭ-тѫ на Европейскѫ-тѫ цивилизаціѭ. Той може да послужи не само да избѣгне една войнѫ, но и да установи или поне да приготви единъ новъ свѣтъ въ Истокъ, и да отвори еднѫ новѫ ерѫ за международнѫ политикѫ. Всичко завыси отъ духъ-тъ по който прѣговори-тѣ ще ставатъ. Ный не искамы да кажемъ само единъ примирителенъ духъ, но духъ съ обширны взглядове който да ся издига надъ частны тѣ интересы на всякой народъ. Цѣла Европа желае свободно-то развитіе на Источны-тѣ Христіанскы народы въ всяко отношеніе. Прочее, нека Конгресъ-тъ да ся постарае да установи между тѣхъ такыва политическы учрежденія, каквито быхѫ най-добрѣ оздравили такова едно свободно развитіе.

ФРАНЦІЯ И КОНГРЕСЪ-ТЪ.

Еко.

Слово-то на Г. Водингтона, Министръ-тъ на Външны-тѣ Дѣла, въ Камарѫ-тѫ на Прѣдставители-тѣ, въ рху Конгресъ-тъ прави честь нему и на самѫ-тѫ Френскѫ Камарѫ. Отъ начало-то Френско-то Правителство е посрѣщнѫло Источный-тъ Въпросъ безъ страхъ и безъ двоумѣніе; и, като ся е въздьржало отъ едно живо участіе въ наредбѫ-тѫ за рѣшеніе-то му, то непрѣстанно е употрѣбявало свое-то вліяніе за миръ. Когато Австрійско-то Правителство прѣдложи да стане Конгресъ, Франція го пріе изведнъждь въ рху двѣ условія, именно, "всичкы-тѣ Силы които сѫ подписали Договоръ-тъ на 1856 да зематъ участіе въ него, и само онѣзи въпросы да ся разискватъ въ него които произлазятъ отъ послѣднѭ-тѫ войнѫ." Съ другы думы, Египетъ, Ливанъ и Святы-тѣ мѣста да ся исключѫтъ отъ неговы-тѣ размышленія. Слѣдъ несполукѫ-тѫ на Австріѭ, благодареніе на посредство-то на Берлинскый-тъ Дворъ, казалъ Г. Водингтонъ, Конгресъ-тъ ся пріе да стане. Отъ думы-тѣ на Министръ-тъ ся види че воинственный-тъ тонъ на *Репюбликъ Франсезъ*, *Деба* и *Танъ* никакъ не прѣдставляватъ Френско-то Правителство.

Біенъ Пюбликъ.

Единодушно-то удобреніе на слово-то на Г. Водингтона има двойнѫ важность. Пьрво, то показва че въ важны и рѣшителны часове, Франція, ако и да е раздѣлена вѫтрѣшно, е съединена прѣдъ Европѫ. Второ, то дава на пьрвый-тъ ни пълномощникъ въ Берлинскый-тъ Конгресъ такова пълномощіе каквото никой другъ пълномощникъ не притяжава. Отъ другы-тѣ единъ прѣдставлява само владѣтеля си, другъ единъ часть отъ Парламентъ-тъ, а Г. Водингтонъ цѣлѫ Франціѭ.

Патри.

Ный ся радвамы за публично-то обявленіе на Министръ-тъ на Външны-тѣ Дѣла че политика-та на Франціѭ въ Источный-тъ Въпросъ е была и ще бѫде миролюбива. Това показва че Франція ще пази най-строгѫ неутралность като продължава да пази свои-тѣ интересы по единъ прѣдпазителенъ начинъ.

РАЗНЫ НОВИНЫ.

Минѫла-та седмица, въ срѣдѫ, Англійска-та флота ся прѣмѣсти отъ Измидскый-тъ заливъ и хвърли котвѫ прѣдъ островы-тѣ Прингипо, Халки и пр. Сега изъ улицы-тѣ на Перѫ ся расхождатъ и Рускы и Англійскы чиновници.

—

Турско-то Правителство направи единъ заемъ отъ 5 миліона т. л. отъ Отоманскѫ-тѫ Банкѫ, но отъ тѫзи суммѫ само 700 т. л. щѣли да влѣзѫтъ въ царско-то съкровище.

—

Споредъ Европейскы-тѣ вѣстници на 4 того нѣколко Турци нападнѫли Черногорцы-тѣ, но послѣдни-тѣ гы отблъснѫли като убили и ранили нѣколко душы отъ тѣхъ и имъ зели 60 плѣнницы.

—

Споредъ *Османлѫ* Руссы-тѣ донесли наскоро още торпиды въ Св. Стефанъ.

—

Г. Братіано, подпрѣдсѣдатель-тъ на Руманскый-тъ Сенатъ, който бѣше дошелъ тука да приготви пѫть за бѫдѫщы-тѣ отношенія на Руманіѭ съ Турціѭ, ся пріелъ въ ауденціѭ отъ Султанъ-тъ въ сѫбботѫ и заминѫлъ въ сѫщый-тъ день за Галацъ.

—

Министръ-тъ на мореплаваніе-то отвори едно училище за изучаваніе-то на торпиды-тѣ.

—

Фаръ дю Босфоръ пакъ е ядосанъ противъ Лордъ Сализбери за дѣто подписалъ единъ документъ, който правялъ Рускѫ-тѫ политикѫ да въстържествува. Споредъ този документъ България ся раздѣля на двѣ области, отъ които едната ще има Балканъ-тъ за южнѫ границѫ и еднѫ политическѫ автономіѭ подъ единъ Христіанскы Князь, а друга-та може да не ся нарича България, но ще има на югъ границы-тѣ начертаны отъ Цариградскѫ-тѫ Конференціѭ и ще ся наслаждава съ едно *само-управленіе*. Втора-та България различава отъ пьрвѫ-тѫ въ рху тѣзи точкы: тя ще има единъ Христіанскы управитель назначенъ за 10 годины, вмѣсто единъ Князь; тя ще има милиціѭ, вмѣсто войскѫ, само-управленіе вмѣсто политическѫ автономіѭ, тя ще има наконецъ всичко освѣнъ думы-тѣ. Съ другы думы, отвѫдъ Балканска България ще бѫде *бѣла шапка*, а отсамъ Балканска *шапка бѣла*. Лордъ Сализбери заслужва рѫкоплесканіе за това дѣло на неговый-тъ политическый геній.

—

Единъ пріятель, който пѫтува сега изъ Българіѭ, ни бѣлѣжи че съгледалъ тамъ много пріятны и непріятны нѣща. Война-та навсякждѣ оставила дыри отъ опустошенія, развалины и оскудности. Отъ другѫ странѫ, голѣмо-то изобиліе по полета-та, безопасность-та по пѫтища-та и промѣненіе-то въ управленіе-то правяли хора-та много веселы. Селенитѣ почти навсякждѣ были лишены отъ волове, и по тѫзи причинѫ тѣ срѣщали голѣмы мѫчнотіи въ свои-тѣ полскы работы. Добрѣ бы было ако мѣстни-тѣ власти имъ помогнѫхѫ въ това отношеніе.

ТЕЛЕГРАФИЧЕСКЫ ДЕПЕШЫ.

Берлинъ, 7 Юній. — Днешно-то засѣданіе на Конгресъ-тъ трая 1 ¾ часъ. Австро-Англійско-то споразумѣніе което ся подтвърдява ще улесни разискваніе-то въ рху въпросъ-тъ за Българіѭ, въпросъ който владѣе другы-тѣ.

Увѣряватъ че Грьцкы-тѣ Прѣдставители ще ся пріематъ въ Конгресъ-тъ когато доде врѣме за разискваніе-то на Грьцкы-тѣ области.

Въ това засѣданіе ся рѣшило щото България да ся раздѣли на двѣ области, една-та на сѣверъ отъ Балканъ-тъ подъ име-то Българіѭ, а друга-та на югъ отъ Балканъ-тъ която може да ся нарече Румели.

Лондонъ, 10 Юній. — *Таймсъ* пріема отъ Берлинъ слѣдующы-тѣ свѣдѣнія:

Рускы-тѣ, Австрійскы-тѣ и Англійскы-тѣ прѣдставители сѫ съгласни въ рху тѣзи точкы:

Граница-та на Българіѭ да бѫде Балканъ-тъ. Турцы-тѣ да иматъ право да укрѣпятъ Балканъ-тъ и да дьржѫтъ войскы въ укрѣпены-тѣ мѣста. Софія да съставлява часть отъ Румели и Варна отъ Българіѭ; Бургасъ ще остане Турскы.

Границы-тѣ на Черногорѫ, на сѣверъ къмъ Сьрбіѭ, ще ся стѣснятъ, но на югъ ще ся расширочѫтъ.

Берлинъ, 10 Юній. — Споразумѣніе-то станѫло за общы-тѣ границы на Българскы-тѣ области; Балканскы-тѣ проходи ще останѫтъ въ власть-тѫ на Турцы-тѣ; между тѣмъ много точкы има още да ся рѣшаватъ за Българіѭ.

За Черногорѫ ся очаква рѣшеніе-то на Рускый-тъ Императоръ.

Въпросъ-тъ за Сьрбіѭ ще доде послѣ.

Берлинъ, 11 Юній. — Конгресъ-тъ, въ вчерашно-то си засѣданіе, ся съгласи що-то Сѣверна България да ся граничи отъ Балканъ-тъ. Това ограниченіе е рѣшено, освѣнъ нѣкои точкы които ще ся наредятъ отъ еднѫ военнѫ комисіѭ.

Варна остава на Сѣвернѫ Българіѭ.

Една часть земя, на Западъ, откъмъ Македоніѭ, ще ся повърне на Турцы-тѣ.

Никакво рѣшеніе не е станѫло още за политическо-то управленіе на Сѣвернѫ Българіѭ. Управленіе-то на Южнѫ Българіѭ ще ся тури подъ порѫчителство-то на Турціѭ.

Паризъ, 11 Юній. — Руссія пріема условія-та на Англіѭ за границы-тѣ на Българіѭ и припознава право-то на Турцы-тѣ да дьржѫтъ войскы по линіи-тѣ на Балканъ-тъ.

Лордъ Бикънсфилдъ правялъ продълженіе-то на Конгресъ-тъ да зависи отъ пріеманіе-то на тѣзи условія.

Съгласіе-то не е станѫло още въ рху политическо-то и административно-то устройство на Българіѭ и Румели.

Споразумѣніе-то между Англіѭ и Австріѭ е пълно.

Берлинъ, 12 Юній. — Конгресъ-тъ засѣдава днесь 3 часа. Впечатлѣнія-та отъ това засѣданіе сѫ задоволителны. Сѫщественны-тѣ точкы на въпросы-тѣ, които сѫ ся разисквали въ послѣдни-тѣ прѣдварителны събранія, сѫ ся опрѣдѣлили по начало.

Берлинъ, 12 Юній. — Не е точно че Конгресъ-тъ ся е произнесълъ конечно въ рху въпросъ-тъ за Софіѭ. Руссія постоянствува да иска щото Софія да принадлежи на Българіѭ. Едно силно прѣніе станѫло въ сѫбботѫ. Англійскы-тѣ вѣстницы ся показвали задоволни отъ придобыты-тѣ слѣдствія до сега.

Щомъ начала-та за въпросъ-тъ на Българіѭ ся установятъ конечно, една комисія ще ся назначи да опрѣдѣли границы-тѣ ѝ и да нареди управленіе-то ѝ.

Берлинъ, 12 Юній. — Днесь станѫло пето-то засѣданіе на Конгресъ-тъ. Князь Горчаковъ, който продължава да страда въ здравіе-то си, не присѫтствувалъ въ него. Пълномощници-тѣ сѫ ся занимавали съ устройство-то на Южнѫ Българіѭ която ще има автономіѭ и милиціѭ (народна войска) съвършенно туземнѫ.

Прѣговори-тѣ които ставали между Контъ Андраши, Лордъ Бикънсфилда и Контъ Шувалова ся относятъ до изработваніе-то на единъ планъ за конечно споразумѣніе.

Віена, 12 Юній. — Както тукашны-тѣ тъй и чуждестранни-тѣ вѣстници оцѣняватъ устѫпкы-тѣ на Руссіѭ които сѫ считатъ като едно порѫчителство за миръ-тъ.

Берлинъ, 13 Юній. — Конгресъ-тъ, въ вчерашно-то си засѣданіе, разисквалъ устройство-то на Българіѭ и на Румели. Ако разискваніе-то и да было буйно, но положеніе-то на пълномощницы-тѣ въ-ще было примирително.

Конгресъ-тъ пріе що-то България да ся управлява отъ единъ Христіанскы Князь подъ върховенство-то на Портѫ-тѫ.

Берлинъ, 13 Юній. — Понеже Руссія устѫпи на Турцы-тѣ право-то да укрѣпяватъ Балканъ-тъ, Конгресъ-тъ, въ вчерашно-то си засѣданіе, рѣшилъ що-то Софійскый-тъ санджакъ, включително Софія, да съставлява часть отъ Сѣверна Българіѭ.

Врѣме-то за испразднюваніе-то на Българіѭ отъ Турцы-тѣ и отъ Руссы-тѣ ще ся опрѣдѣли наскоро. Мысли ся че послѣдни-тѣ ще стоѭтъ тамъ 9 мѣсяци.

Споредъ съвѣтъ-тъ който ся далъ на Рускы-тѣ Прѣдставители на Черногорѫ и Сьрбіѭ, послѣдни-тѣ трѣбва да ся споразумѣѭтъ направо съ Австріѭ за своі-тѣ исканія.

Г. Дели Яни, Грьцкый-тъ прѣдставитель, щѣлъ да ся извѣсти днесь отъ Прѣсѣдатель-тъ на Конгресъ-тъ че ся прима да участвува въ него при разисканіе-то на въпросы които ся касаѭтъ интересы-тѣ на Елинскѫ-тѫ народность.

ИЗВѢСТІЕ.

Подписанній земамъ честь да извѣстя на Българскѫ-тѫ публикѫ че дѣлбѫ на пиринчъ различны печати. Обѣщавамъ тоже чисто и скоро изработвани съ умѣреннѫ цѣнѫ.

Улица Пера № 609.

Соломонъ Шарл

Издава ся отъ Американско-то Евангелско Общество.

Редакторъ **Т. Л. Байнгтонъ.**

Въ Американъ-Ханъ.

Въ Печатницѫ-тѫ на А. Х. Бояджіа